

CONTRA LA SOLDEDAT pàg 3
Una iniciativa permet que gent gran amb mobilitat reduïda surti al carrer

CONFERÈNCIA pàg 16
Rafa Burgos repassarà a l'Ateneu El Poblet la història de la fàbrica Myrurgia

líniaeixample

Setmanari · 15/2/2023 · Núm. 234 · liniaeixample.cat

cada dimecres

Multen un comerç per voler contractar una dona gran

El propietari va posar un anunci per trobar una dona de més de 40 anys i el Govern diu que és discriminatori pàg 18

Foto: Casa Elizalde

ENTREVISTA pàgs 12 i 13
Michael Donaldson:
"A la Barcelona del Mobile hi ha exclusió digital"

EDUCACIÓ pàg 8
Escola Entença: una espera eterna per al lloc definitiu

BÀSQUET pàg 20
Laia Conesa: "He aconseguit trobar-me a mi mateixa"

Records analògics

La Casa Elizalde repassa la història de les editorials de còmic pàg 14

Garcia Zarco dental

implants | odontologia | estàtica

**IMPLANTS
MÍNIMAMENT
INVASIUS**

- Menor inflamació i dolor
- Menys temps de cirurgia

Perquè ens importes...

- 1 Confiança: No som una franquícia
- 2 Compromís: La teva salut és el que ens preocupa
- 3 Proximitat: Estem al teu costat, al barri

Demana la teva 1a visita GRATIS sense compromís
Et farem una història clínica + exploració amb estudi radiogràfic i càmera intraoral

Dra. Josefina Zarco Cabrerizo

Directora mèdica

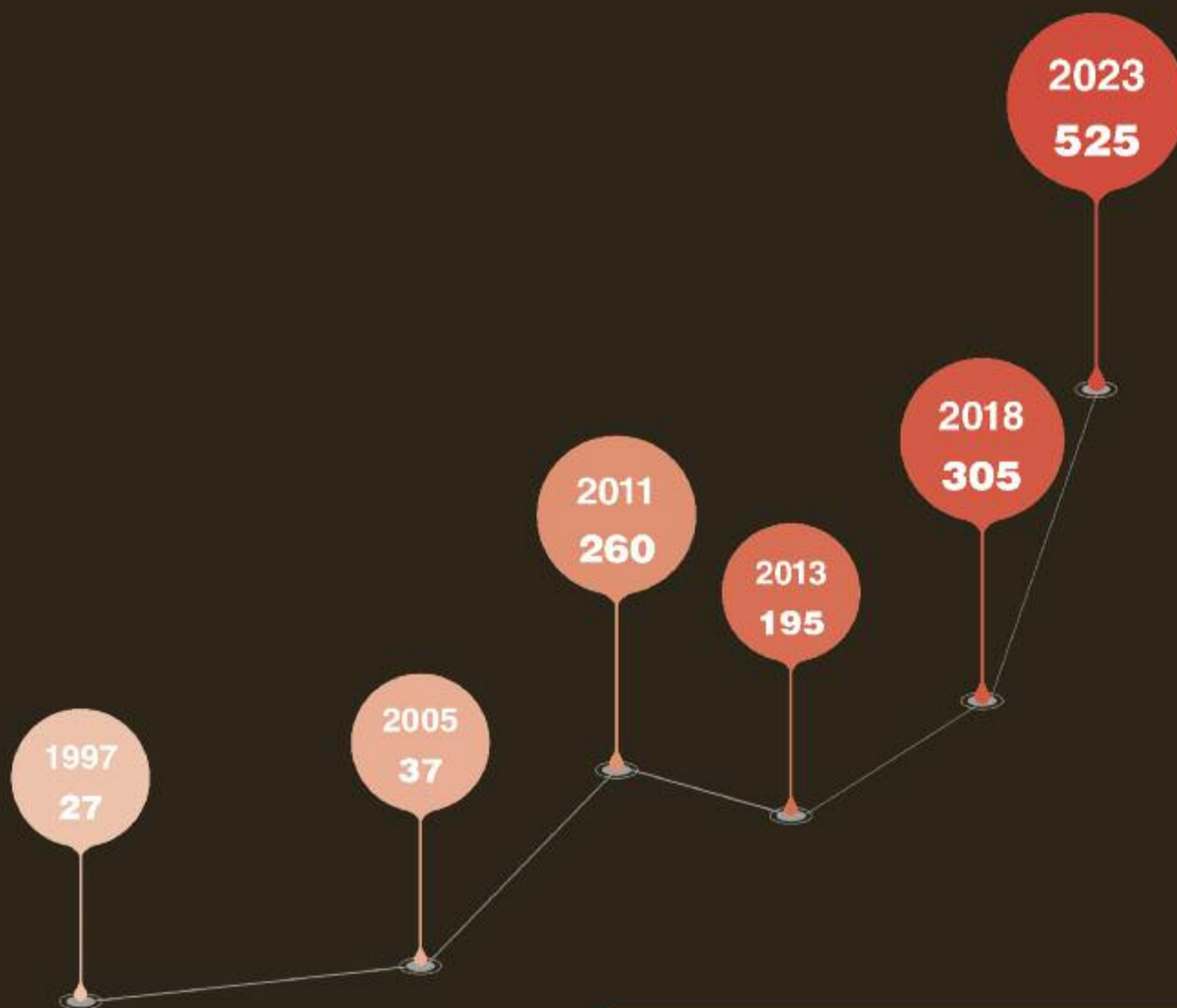
- Llicenciada en Medicina i Cirurgia (UB)
- Metge especialista en Estomatologia
- Postgrau en Endodòncia, Implantologia i Cirurgia Oral
- Pèrit Dental
- Certificada en Carilles Lumineers
- Medicina estàtica

C/ Casanova, 105 - Barcelona (entre Mallorca i València) - Telf. 93 451 10 26 - 669 125 397
De dilluns a divendres de 10h a 14h i de 15h a 21h - Metro: Hospital Clínic

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

“Poder sortir em dona vida”

» El programa ‘Baixem al carrer’ permet que persones amb mobilitat reduïda surtin de casa seva
 » “La soledat és molt dolenta”, admet una usuària que no podria trepitjar el carrer sense aquesta ajuda

Anna Utiel
BARCELONA

La Carmen Llamas es va criar en una barraca en plena postguerra i va començar a treballar als nou anys. Quan encara era molt jove, va haver de tirar endavant dos fills pràcticament sola i, ja de més gran, va caure malalta. Ara, als seus 78 anys, ja no recorda què era la vida sense la diàlisi. En fa quatre sessions a la setmana i, si no fos pel programa *Baixem al carrer*, només sortiria de casa per anar a l'hospital. Aquest projecte que gestionen conjuntament l'Ajuntament de Barcelona i la Creu Roja permet que, cada dijous, la Carmen pugui passar unes hores fora del seu pis del carrer Carretes amb cap més objectiu que passejar. Per això és el seu dia preferit de la setmana.

A les deu del matí, ben puntual, un equip de la Creu Roja es presenta al seu portal. Porten el que es coneix com a cadira pujascales, que, com el seu nom indica, té un mecanisme capaç de salvar els esglaons que separen el segon pis on viu la Carmen del carrer. L'edifici té ascensor, però és petit i no arriba fins a la planta baixa (hi ha un tram d'escales que cal superar tant sí com no). Per a una persona amb mobilitat reduïda com ella, aquesta cadira és imprescindible. I només n'hi ha tretze a tota la ciutat.

El Marcel González, integrador social i tècnic de la Creu Roja, és l'encarregat de picar al timbre de la Carmen i de portar-la al carrer, com fa amb unes quatre o cinc persones cada dia. Ella l'espera amb candeletes. Quan acaba el seu servei, el tècnic la deixa amb un voluntari de l'entitat, en Rafael López, i se'n va a un altre domicili.

La Carmen Llamas pot sortir de casa cada dijous gràcies al programa 'Baixem al carrer'. Foto: Martí Petit/Ajuntament i Anna Utiel

TRES HORES QUE SÓN OXIGEN

A la Carmen se li dibuixa un somriure a la cara quan veu el Rafa amb la cadira de rodes preparada. Sap que, durant les pròximes tres hores, podrà anar als llocs que més li agraden. La primera parada és una cafeteria, on gaudeix d'un suc i un parell de donuts. Després toca visitar la Loteria Valdés de la Rambla per comprar, com sempre, un número acabat per l'edat que té. I, després d'aturar-se a veure algun artista de carrer, no pot faltar la passejada pel Mercat de la Boqueria. Que per què li agrada tant anar-hi? Fàcil: “Perquè m'encanta la tonyina en escabetx”, reconeix. La importància dels petits plaers.

Totes aquestes activitats quotidianes per a la majoria de persones adopten un caràcter excepcional per a la Carmen. “Po-

der sortir em dona vida”, assegura. Confessa que al seu pis se sent molt sola i que plora sovint. “És molt dolenta la soledat. No puc parlar amb ningú. Em cansa la tele, em cansa la ràdio...”, afegeix. Aquesta sensació d'abandonament es trenca durant l'estona que passa amb en Rafa. Ell intenta que oblidí el patiment encara que sigui per unes hores, i l'eina que més li funciona és el sentit de l'humor. “Em fa riure molt, és divertit”, celebra ella.

“No puc canviar la seva realitat, l'únic que puc fer és fer-la riure amb tonteries i mirar de treure-li ferro a la situació que viu. És l'únic moment de la setmana en què pot desconectar”, diu el Rafa. Aquest home de 62 anys, ja jubilat, considera que el fet d'haver viscut bona part de la seva vida a un barri obrer com el Bon Pastor l'ha sen-

sibilitzat en diverses causes socials. “Sempre he fet voluntariats i ara he agafat aquest compromís setmanal amb el *Baixem al carrer*”, explica.

Admet, però, que no és una tasca fàcil i que sovint desgasta emocionalment veure de prop casos tan durs. A més, cal tenir en compte que els voluntaris també tenen familiars dels quals tenen cura, com fa el Rafa amb els seus pares, que són molt grans. En cap cas ho diu com a queixa personal, sinó com a crida a augmentar els recursos per a persones com la Carmen. “Hi hauria d'haver més serveis. Suposo que es fa el que es pot, però no s'arriba”, lamenta. Conscient d'això, ell continuarà acompanyant la Carmen en el seu passeig dels dijous. “Per militància”, defensa. I perquè sap que, si no, ella estarà sola.

MÉS DE 300 'CARMENS'

Fins fa poc, el *Baixem al carrer* només arribava a 44 barris de la ciutat, però aquest 2023, veient l'èxit i la necessitat del programa, l'Ajuntament l'ha ampliat als 73. Segons la regidora de Salut, Envel·liment i Cures, Gemma Tarafa, el pressupost del projecte s'ha incrementat en un 55% per poder arribar a cada barri barceloní.

En l'últim any, tal com ha informat Tarafa, es van fer “unes 3.890 baixades al carrer” i en van gaudir al voltant de 300 persones, de les quals un 60% eren dones. Dones com la Carmen, que insisteix a expressar el seu agraïment al Rafa perquè sap que “si no fos per ell, no sortiria”. L'aprecia molt, però continua canviant-li el nom habitualment. Li diu Àngel, perquè així es deia el primer voluntari que va conèixer. Ben mirat, potser no s'equivoca tant.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaeixample** a Telegram

La lupa

El teatre Studium i el Taller Masriera

per Jaume Artigues i Vidal (AV Dreta de l'Eixample)

Foto: Ajuntament

El Taller Masriera del número 70 del carrer Bailèn, després de més de quatre anys de lluita veïnal, ja és propietat municipal. L'edifici forma part del Catàleg del Patrimoni de Barcelona amb un nivell de protecció de bé cultural d'interès local (BCIL), que defineix clarament les intervencions que són permeses: el manteniment, conservació i restauració de la volumetria de l'edifici i la formalització arquitectònica de les façanes i dels espais originals de l'interior. Està inclòs en el Conjunt Especial de l'Eixample i al Sector de Conservació de l'Eixample, sobre qui té potestat la Comissió de manteniment i millora de l'Eixample, que no ha emès encara cap informe vinculant. I, finalment, també forma part de l'inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya com a obra de l'arquitecte Josep Vilaseca de 1884.

L'interior del Taller Masriera, pràcticament sense vestigis de l'antic estudi dels pintors Masriera, va ser transformat el 1933 en el Teatre Studium per l'arquitecte Joan Masriera. Un espai teatral amb escenari, platea i amfiteatre de 350 butaques destinat a una diversitat d'actes, representacions, concerts i cinema, que va acollir durant la República un dels pocs espais d'avantguarda de la ciutat. L'any 2020, l'Ajuntament de Barcelona va encarregar un inventari dels elements i mobiliari interior, el qual va donar com a resultat un conjunt de pintures i ornaments atribuïts a Lluís Masriera, motius escultòrics en guix

de gran format, un conjunt de mobiliari amb algunes peces atribuïdes als tallers de Francesc Vidal i Jevellí, instruments musicals i divers material d'arxiu. Tot aquest inventari està pendent d'una avaluació i selecció per part del Patrimoni.

L'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), el 2020, va fer públics uns estudis d'usos encarregats per l'Ajuntament de Barcelona, amb dues propostes: 1) la transformació en la Biblioteca Sofia Barat, i 2) un Institut d'Arts Escèniques. En tots dos casos, els estudis proposaven la desaparició del Teatre Studium. La Plataforma Masriera, un espai que va néixer el 2018 amb més de 2.000 signatures i unes 50 entitats adherides, reclama des d'aleshores un ateneu per al barri, un espai de relació comunitària que permeti convertir-se en una àgora i punt d'encontre veïnal. Per aquesta raó, la preservació del Teatre Studium forma part de l'imaginari col·lectiu de bona part del veïnat, i dels 3.000 visitants, com a evidència des del punt de vista del Patrimoni.

La Biblioteca Sofia Barat és deficitària, necessita un nou espai amb més dimensió i un emplaçament més accessible. No en tenim cap dubte, però això no té per què oposar-se a la preservació del patrimoni; és més, encara no s'ha realitzat cap estudi per fer compatible el programa d'una nova biblioteca amb la preservació del Teatre Studium, sempre que no es perdi la possibilitat d'un espai comunitari potent. S'ha de dir que sovint les decisions preses en una oficina han de ser ve-

rificades sobre el territori i escoltar els afectats. En aquest cas, és evident que el dèficit d'equipaments de la Dreta de l'Eixample serà un dels eixos centrals del proper mandat, però no s'han de prendre decisions amb precipitació, ni desmuntar un teatre per vestir un nou equipament.

Un programa de biblioteca té uns condicionants que determinen quina és la millor tipologia de l'edifici que l'hauria d'acollir: espais diàfans, ben il·luminats, etc. Des d'un punt de vista arquitectònic, edificis com la Casa Elizalde o semblants són molt més adequats per a una biblioteca que el Taller Masriera. En el mateix sentit, és factible i de justícia recuperar edificis de l'Estat, com l'antiga Tresoreria de la Seguretat Social de la ronda Sant Pere, 41, o la Casa Muntaner, de l'actual subdelegació del govern espanyol, un cop aquesta es traslladi al Pla de Palau.

Barcelona finalment ha redescobert el patrimoni a força de conflictes. La Taula de Patrimoni Ciutadana ha estat creada recentment a causa dels nombrosos conflictes de patrimoni de la ciutat i amb l'objectiu de preveure polítiques adequades. 21 conflictes ja han entrat a la Taula, entre ells el del Taller Masriera amb el Teatre Studium, a l'espera de la reunió de la comissió d'experts. Per aquestes raons, creiem que l'Ajuntament de Barcelona ha de posicionar-se a favor de la preservació del Teatre Studium i evitar la pèrdua d'una sala d'aquesta trajectòria històrica i cultural.

Les millors perles

Un conductor de patinet elèctric circulava drogat a 118 quilòmetres per hora (el límit per a aquests vehicles és de 25 km/h) i es va saltar un semàfor en vermell. Ah, i no portava llums. Amb aquest còctel d'infraaccions, l'home va ser detingut.

Es cola en un pis per la finestra, comet un robatori i, amb la feina feta, s'hi queda a dormir. Va passar fa uns dies a Lleida, on la Guàrdia Urbana va detenir aquest lladre de 21 anys amb una clara falta de son acumulada.

Una reportera de *Telecinco* que informava del primer dia sense mascaretes al transport públic va entrar en un vagó del metro, fent que el seu càmera també hi entrés. Després en va sortir i va deixar el càmera a dins mentre es tancaven les portes.

El propietari d'una casa a Califòrnia va veure que hi havia cucs a casa seva. Va avisar una empresa de control de plagues, que va trobar 300 quilos de glans en una habitació. Les havien collit uns ocells durant anys.

Premis Goya

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 43221-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

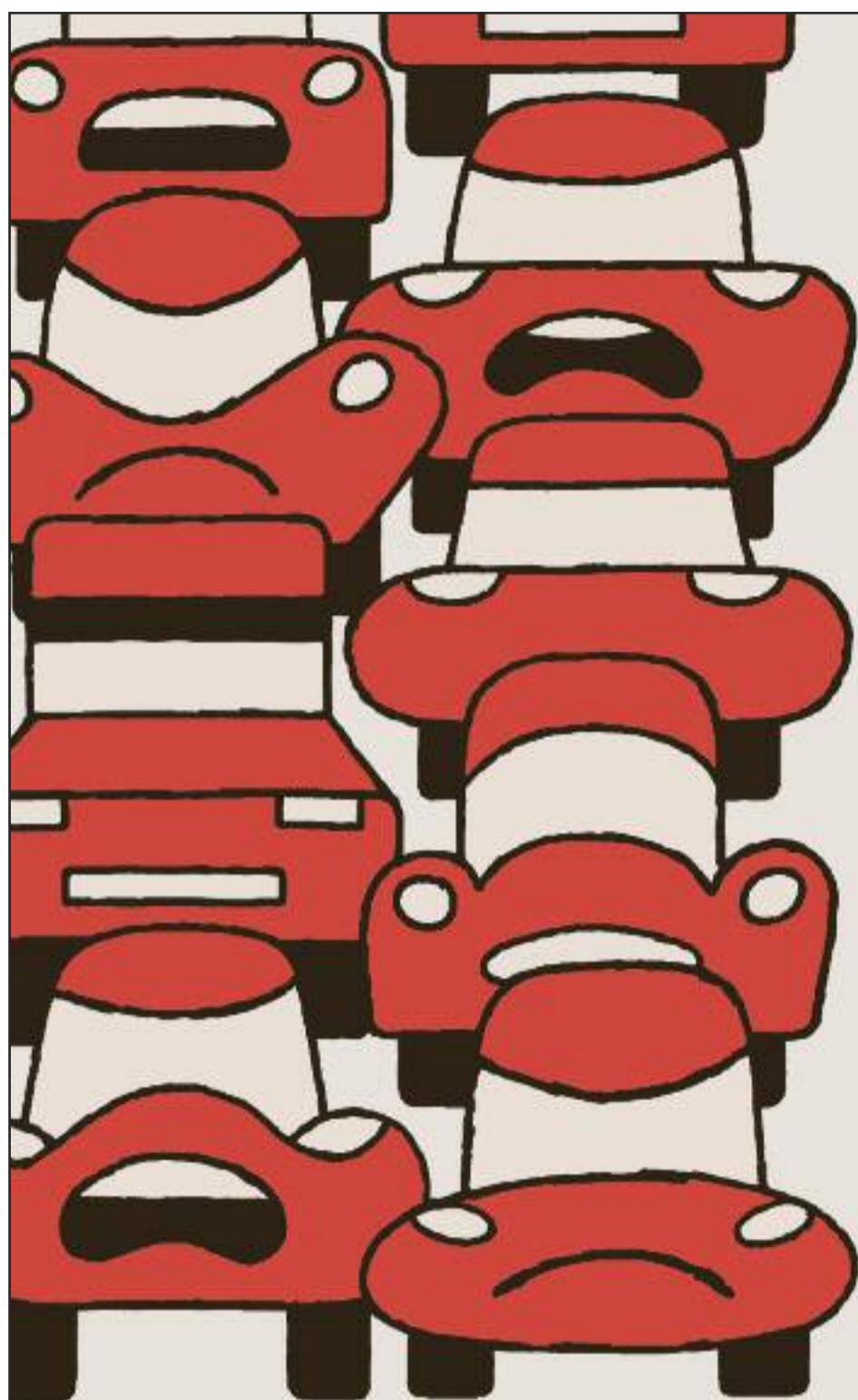
Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Difusió controlada
 100% paper

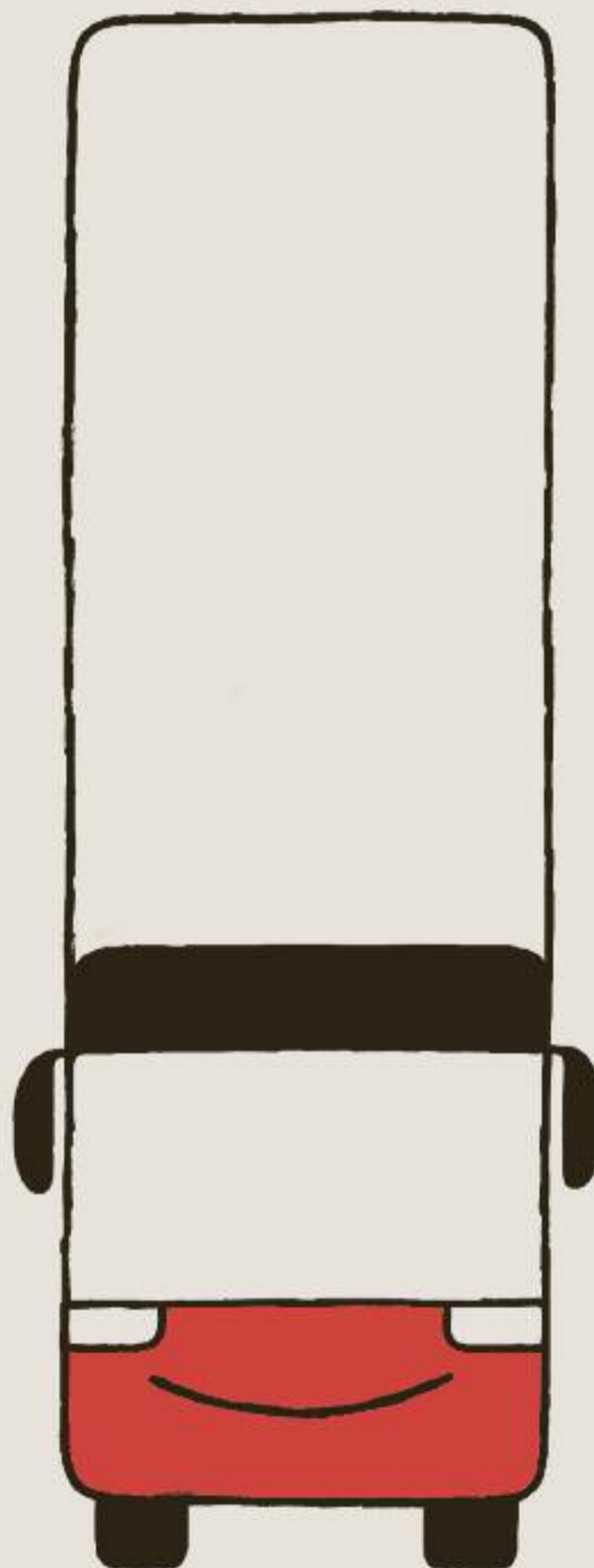
Millor amb transport públic.

Desplaça't per la ciutat
en bus i metro, el transport
més integrat i més sostenible.

tmb.cat

Transports
Metropolitans
de Barcelona

BARCELONA't
amb TMB

Els semàfors

El comissionat d'Innovació Digital, Administració Electrònica i Bon Govern de l'Ajuntament explica a *Línia Eixample* que un dels seus grans objectius és minimitzar els impactes negatius de la revolució digital.

pàgines 12 i 13

Michael Donaldson

El centre cívic de la Dreta de l'Eixample, la Casa Elizalde, organitza aquest mes de febrer un cicle de xerrades i activitats per recordar les editorials especialitzades en còmics i historietes que es van instal·lar al districte al llarg del segle XX.

pàgina 14

Casa Elizalde

La Comissió de Memòria Històrica del Poblet, centrada a recuperar el passat de l'antic barri del Poblet, ha organitzat una conferència sobre la fàbrica de perfums Myrurgia. La farà l'historiador i periodista Rafa Burgos dimecres vinent.

pàgina 16

Ateneu El Poblet

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 Multa de 7.500 euros a un comerç per voler contractar una dona de més de 40 anys
- 2 Un canvi de paradigma
- 3 Volen expulsar uns veïns amb lloguer antic perquè passen alguns caps de setmana fora
- 4 "No saben on ficar-nos": l'escola que fa set anys que espera ubicació definitiva
- 5 La nova vida de l'edifici malalt de la Diagonal haurà d'esperar

Egoisme intel·ligent

per Francesc Reina

Foto: Pexels

No és del tot cert que les segones parts no siguin bones; això sí, cal donar-los una oportunitat. Si més no, això li va passar a Charles Darwin després d'escriure *L'origen de les espècies*. Amb el temps, ell mateix s'adonaria que la famosa expressió de "la lluita per l'existència" havia estat una metàfora malinterpretada. La interdependència, tal com va puntualitzar més tard a *L'origen de l'home*, pretenia rebutjar el combat cruel entre individus i ressaltar l'estreta col·laboració que existia entre espècies per guanyar la perpetuïtat, per aconseguir benestar entre els grups mitjançant la cooperació, factor determinant per a l'evolució.

De totes maneres, les seves reflexions van arribar tard i, encara que es va salvar de la crema com Galileu, poc va importar per al poder de torn, que s'aprofitaria de les seves primeres paraules i se les va fer seves per exaltar la classe social dels més forts amb la seva visió explotadora, competitiva i cobejosa.

Després, passats els segles, seguim sent testimonis de la mateixa tàctica en l'economia, la política, les relacions geoculturals... El famós esllògan d'aquell geòleg, "la selecció natural", li va jugar una mala passada quan el van apadrinar aquells que van atresorar les seves idees i les van resignificar segons els seus interessos; aquells que continuen pensant que la Terra els pertany, que han anat finançant els seus propòsits tèrbols, les seves raons falsejades, les seves guerres dolentes, que han anat amagant coses molt lletges sota les pedres.

Va ser el silenciador pensador Piotr Kropotkin qui va continuar desenvolupant la línia oberta per l'anglès i va descobrir la imprescindible necessitat dels llaços, el debat sobre

la fraternitat i les formes de relació entre els éssers vius i els escenaris ecològics (també amb els microbis). Aquell anarquista va posar l'èmfasi en les condicions ambientals, en el clima i l'alimentació. No creia en la bondat humana, de cap manera en la seva simpatia i el seu amor, però sí en la seva consciència solidària i la reciprocitat, cosa que darrerament es reconeix com a *egoisme intel·ligent*.

És a través del suport i l'ajuda mútua, i no mitjançant la lluita despietada del "tots contra tots", com les societats humanes han pogut sobreviure i estendre's. És el miracle del més gran dels rescats, el de la cura, lamentablement el valor més castigat: no són les més fortes sinó les més aptes les que assequen el nostre futur.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AeroportSobreElMar

#1.080Euros

#TurquiaSíriaEnXoc

@AlfonsLabrador: Abans de fer una nova pista sobre el mar al Prat, no seria més lògic ampliar els aeroports de Girona i Reus amb una bona connexió per tren amb BCN?

@nataliaenguix: S'aprova la pujada del Salari Mínim fins a 1.080 euros. El 60% de les persones beneficiàries són dones. Una mesura contra la bretxa salarial de gènere.

@txellfeixas: S'entra en una fase també delicada, la d'enterrar uns morts que no tenen espai als cementiris, que obliga el govern turc a cavar enmig de camps i boscos.

líniaeixample

SORTEJA

2 entrades

Escaneja per veure les bases i participar-hi

**BEYONCÉ
RENAISSANCE
WORLD TOUR**

8
DE JUNY
a l'Estadi Olímpic

   @liniatarxa

B D C

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

El circuit cultural als barris

AUDIOVISUAL · CIRC · DANSA · MÚSICA · TEATRE

9 FEBRER - 5 MAIG 2023

Entrada gratuïta. Reserva prèvia districtecultural.barcelona

   #BcnDCultural

 Barcelona
Capital Cultural
i Científica

 BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

15 de febrer del 2023

Cultura | Tanca la galeria d'art Ilmondo

La Galeria Ilmondo ha tancat el seu local del número 178 del carrer Calàbria, a l'Esquerra de l'Eixample. Tot i això, l'associació fotogràfica homònima, fundada el 2010, continuarà activa i se centrarà més en l'activitat virtual.

Escola Entença: gairebé set anys esperant ubicació definitiva

EQUIPAMENTS ▶ “Ens van crear ells i no saben on ficar-nos”. És la queixa de la presidenta de l'Associació de Famílies d'Infants (AFI) de l'Escola Entença, Teresa Mercader, cap al Consorci d'Educació de Barcelona, format per l'Ajuntament i la Generalitat. Mercader critica que aquest centre de l'Esquerra de l'Eixample que va obrir el setembre de 2016 continua sense tenir ubicació definitiva sis anys i mig després. L'escola ha tingut dues ubicacions provisionals, a l'Escola Industrial i a la Model, on es troba actualment. Ara sona amb força el solar del carrer Provença de davant de l'Hospital Clínic, però les famílies ja no es creuen cap promesa.

“Ens diuen que tenen la intenció d'ubicar-nos allà, però no tenim res signat”, assegura Mercader. Precisament, el regidor de l'Eixample, Pau González, va explicar en la darrera Audiència Pública que l'acord del trasllat del Clínic sí que fa referència a la petició de l'escola. Segons ell, en el document –signat per l'Ajunta-

Una pancarta penjada per famílies de l'escola. Foto: Twitter (@AFI_Entenca)

ment, la Diputació, la Generalitat i el mateix hospital– va quedar per escrit, a petició del consistori, que “s'intentarà recuperar al més aviat possible el solar de Provença per a usos educatius i per a la caserna de Bombers”. El regidor es reunirà amb l'AFI divendres. Sigui com sigui, pares i mares estan farts d'esperar. “Si res no canvia, aquesta serà la segona legislatura que Entença esgotarà sense ubicació definitiva”, subratlla Mercader.

375 INFANTS “ALS LLIMBS”

L'Escola Entença té ara 375 alumnes. Els que van inaugurar el cen-

tre l'any 2016 ja fan 4t de primària i, en dos anys, passaran a secundària. “Per tenir adscripcions als instituts hem de tenir ubicació definitiva”, recorda la presidenta de l'AFI. D'altra banda, veu amb preocupació com s'acosten les obres de la Model. “La primera fase no ens afecta, però on anirem quan comenci la segona?”, es pregunta Mercader. Considera que tot plegat situa els infants de l'escola i les seves famílies “als llimbs” des de fa massa temps. Els nens i nenes en són conscients, però, per sort, “han sortit lluitadors”, diu Mercader amb orgull.

El segon judici a un veí de la Casa Orsola, aquest dimecres

HABITATGE ▶ El segon judici a un veí de la Casa Orsola està convocat per aquest dimecres a dos quarts de deu del matí. Es tracta d'en Tono, el contracte de lloguer del qual va vèncer el juliol passat, tot i que ha continuat pagant cada mes a l'espera que la propietat li renovés el contracte, tal com va informar el Sindicat de Llogateres aquest dimarts.

El primer llogater a anar a judici, el 9 de gener, va ser en Josep. Setmanes més tard, va rebre la sentència de desnonament. El desallotjament, de fet, estava previst per al 14 de febrer, però

finalment es va suspendre i ara no té data. El motiu de la suspensió va ser que el jutjat de primera instància número 8 va considerar que no hi havia temps suficient entre la data de la sentència, que l'afectat va saber el 16 de gener, i la data de llançament.

El cas de la Casa Orsola és un dels més sonats els darrers mesos. Segons els llogaters, la propietat no els vol renovar els contractes per poder convertir els pisos en habitatges de luxe. Veïns i entitats denuncien que tampoc es volen asseure a negociar una renovació dels lloguers.

La Casa Orsola, a Calàbria amb Consell de Cent. Foto: Albert Segura/ACN

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA
LA POSES TU

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ POT FER REALITAT PROJECTES FASCINANTS.

UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ
VICENTE FERRER.

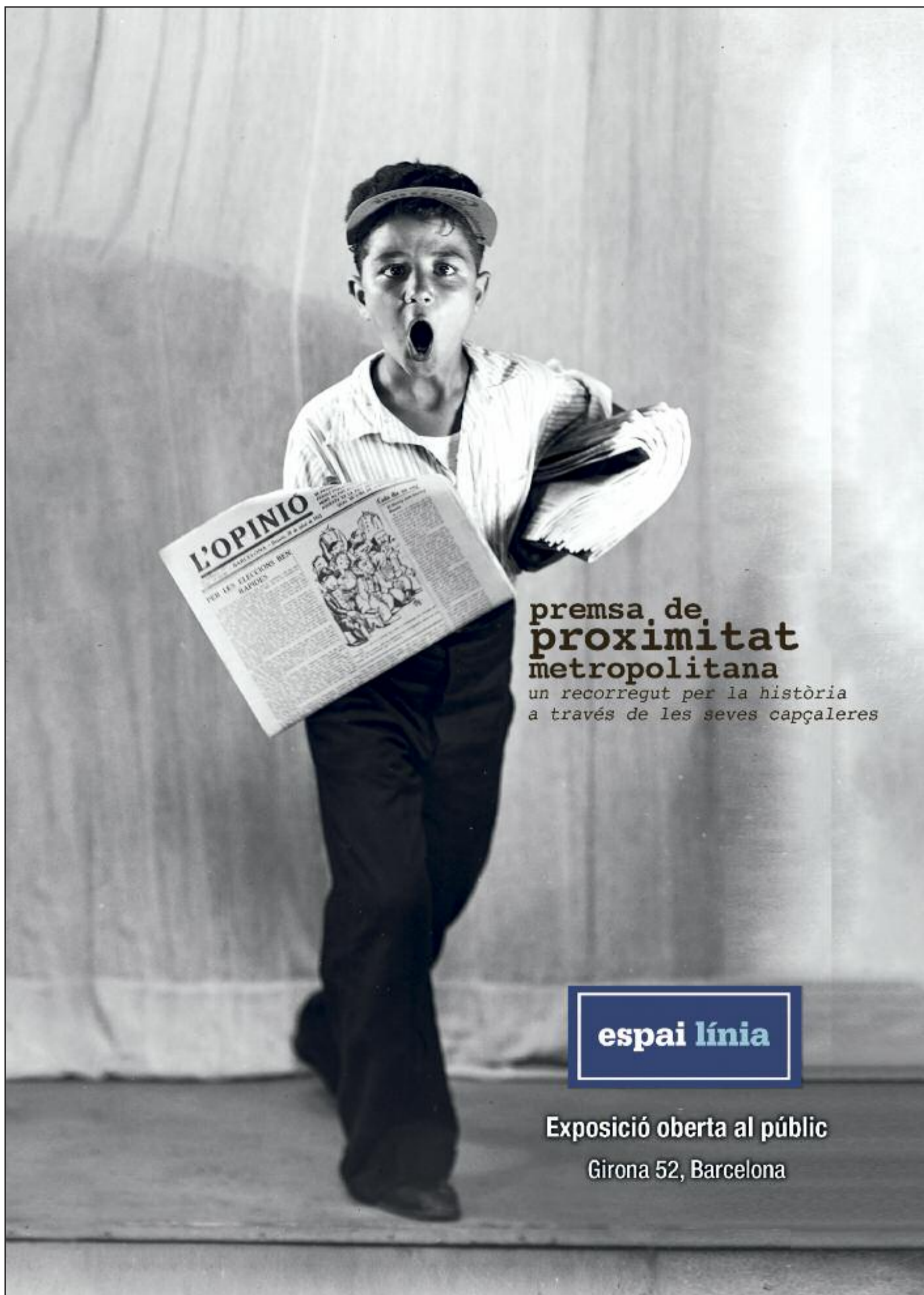
900 111 300
fundacionvicenteferrer.org

Vicente Ferrer

Transforma la societat en humanitat

**premsa de
proximitat
metropolitana**
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

El projecte CamíBus que acompanya infants a peu a l'escola i que lluita perquè els camins siguin més segurs ha afegit una nova ruta a la iniciativa: la Línia Borrell, una zona molt transitada per vianants que van a escola.

Som Sant Antoni recull material humanitari per a Turquia i Síria

SOLIDARITAT ▶ L'associació de comerciants Som Sant Antoni està recollint material humanitari fins demà a la tarda per enviar-lo a Turquia i Síria, en solidaritat pels terratrèmols que han sacsejat el país.

I és que la setmana passada aquests dos països van patir uns terratrèmols que han devastat el territori i, de moment, han deixat més de 30 mil morts i 80 mil ferits entre tots dos.

Davant d'aquesta situació, el món s'ha bolcat a enviar el màxim d'ajuda possible i Som Sant Antoni ha volgut posar el seu gra de sorra. Per a fer-ho, l'entitat va engegar el 10 de febrer una campanya de recollida de material tècnic com ara tendes de campanya, estufes o mantes, que s'allargarà fins demà a la tarda, ja que divendres surten els cotxes que ho portaran tot fins a Turquia i Síria. Tot plegat es pot portar a diferents punts diferents del barri: Calçats Sir, Fotoxavi, La Deessa del Bosc, La Yumba, Lambicus, ONG De Veí a Veí i Ferreteria Segura.

Tasques de rescat després dels terratrèmols. Foto: Metges Sense Fronteres

La presidenta de l'entitat, Lidia Núñez, explica que els comerciants del barri s'han mogut molt de pressa per a arregar material que serveixi d'ajuda: "Costa més acumular aquest tipus de coses perquè no tothom té a casa una tenda de campanya". Núñez explica que, a diferència de l'any passat amb Ucraïna, l'ajuda que els demanen no és de roba "perquè ja n'ha ar-

ribat molta" i per això està enfocada a aquest tipus de material concret.

Amb tot, la presidenta de Som Sant Antoni explica que, si els demanen més ajuda, "l'entitat estarà preparada", però que a hores d'ara no saben si tornaran a fer una campanya: "La comunicació amb el consolat turc està sent molt difícil i no sabem si caldrà seguir la setmana vinent".

Junts demana aturar la reforma de la ronda

URBANISME ▶ La reforma de la ronda de Sant Antoni continua portant conflictes i desacords entre totes les parts. El dilluns de la setmana passada l'Ajuntament va presentar l'avantprojecte definitiu que contempla una ronda sense cotxes, amb un tram de carril bus de baixada, sense carril bici i amb una nova plaça totalment pacificada.

La reacció dels diferents grups polítics ha estat contrària a la proposta. El PSC ja es va desmarcar del projecte dient que no atén totes les necessitats. I ara,

Junts ha demanat al govern d'Ada Colau que aturi la reforma.

Així ho va dir dilluns el portaveu de la formació a l'Ajuntament, Jordi Martí Galbis, qui va assegurar que "la proposta definitiva per transformar l'espai no té el consens que sí que tenia el projecte acordat el 2018".

En aquest sentit, Martí Galbis ha demanat que es frenin les obres dient que "el millor que pot fer el govern municipal és desistir i aturar qualsevol modificació que no tingui el consens veïnal i polític suficient".

La ronda de Sant Antoni ha creat divisió a l'Ajuntament. Foto: Ajuntament

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

liniaeixample

bancdelsaliments.org

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Alt. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades: www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

“L'Ajuntament ha de recomanar ajudes com Netflix recomana sèries”

Michael Donaldson

Comissionat d'Innovació Digital, Administració Electrònica i Bon Govern de Barcelona

Albert Alexandre
Fotografia: J.Chichelnitzky

Michael Donaldson és jurista de formació, però des de fa temps dedica els seus esforços a dues tasques primordials. La primera: fer que Barcelona sigui un referent internacional en matèria de noves tecnologies. La segona: minimitzar els impactes negatius que la cara fosca de la revolució digital té per a la ciutadania. Des de la seva tasca de comissionat, Donaldson lidera l'estratègia que l'Ajuntament de Barcelona està aplicant en aquests dos vessants.

És comissionat d'Innovació Digital, Administració Electrònica i Bon Govern de l'Ajuntament de Barcelona. Aquest càrrec tan estrany exactament què és?

Per una banda, m'encarrego de mirar que l'administració es digitalitzi i, per l'altra, de veure com mostrem tot això de forma transparent a la ciutadania.

Com arriba a aquest càrrec?

Va ser una combinació de diverses coses. A Rubí vaig impulsar políti-

ques de tecnologia al servei de la ciutadania, com el portal de dades obertes el 2014 quan encara era un tema molt incipient i no hi havia municipis que ho tinguessin. Tenia tanta informació l'alcalde o el tesorero com el ciutadà que entrés a la pàgina web. Després, a Gavà, vam anar un pas més enllà i vam utilitzar alguns mecanismes d'intel·ligència artificial per proveir de manera proactiva serveis a la ciutadania. Juntament amb Mataró, vam crear *Gavius*, un algoritme que ofereix serveis socials a la ciutadania en funció de les seves necessitats. Va ser una de les coses de les quals, a nivell personal, més orgullós em sento. L'algoritme et deia quina era l'ajuda social que podies tenir en funció de totes les dades que tenia l'Ajuntament del teu perfil.

El 2019 entra a l'Ajuntament de Barcelona. Des del punt de vista tecnològic, amb quina mena de consistori es troba?

Hem de ser crítics. En alguns àmbits, Barcelona és molt capdavantera, però en altres no és tan innovadora. Potser és contraproductiu dir-ho en el moment pre-electoral en què ens trobem [riu], però tampoc vull donar una visió eufòrica de l'acció del govern.

Fins fa poc, als trens que anaven a l'aeroport no podies connectar-te al wifi, per exemple. Malgrat això, s'han fet moltes coses i la marca Barcelona, en termes tecnològics, és un referent al món. Tenim el Mobile World Congress o l'Smart

“La ciutadania ha d'entendre que volem les seves dades per oferir serveis públics”

City Expo, i això ens converteix, de facto, en un pol d'atracció. De fet, en l'últim mandat, Barcelona ha estat escollida per l'ONU per ser la seu de l'Internet de les Coses, és a dir, la tecnologia per connectar qualsevol objecte a la xarxa.

I en termes més mundans, és a dir, que afectin la ciutadania, què s'ha fet des de l'Ajuntament?

Hi ha un abans i un després arran de la digitalització que hem viscut

amb la pandèmia. Encara que amb dificultats, l'administració ha incrementat moltíssim els tràmits que es poden fer *online*. S'ha instal·lat de manera definitiva la cita prèvia i el servei que reps és de millor qualitat i no has de fer cues. Pot semblar menor, però significa un canvi estructural important. Això té una cara fosca: la bretxa digital. Tota la ciutadania que queda fora de la revolució digital i té risc de quedar exclosa socialment.

Es refereix a la bretxa digital que afecta les persones grans? De vegades, semblaria que esperem que tota aquesta població mori per no parlar més del tema...

Home, no! És cert que hi ha un component d'edat, però no és exclusiu. Quan parlem de bretxa digital ens referim a tres dimensions. L'accés a internet, que a Barcelona està bastant ben cobert, ja que el 92% de la ciutadania té accés a la xarxa i només l'1% no hi té accés per qüestions econòmiques. Són una mica menys de 6.000 famílies que podem afrontar amb wifi a les biblioteques o centres cívics. Després hi ha l'accés als dispositius, és a dir, tenir accés a portàtils, per exemple. És la bretxa d'aquelles famílies de quatre integrants que

només tenen un ordinador. Hi ha gent menor de 30 anys que per recursos econòmics pateix situacions d'aquesta mena. Finalment, hi ha la bretxa per l'ús. Pots tenir 30 anys i utilitzar TikTok i Instagram, però ser analfabet digital i no saber utilitzar el Word ni tenir un mínim nivell de programació. És cert que a partir dels 74 anys la bretxa digital es fa més gran, però hem vist que no és un fenomen exclusiu de l'edat. Tenir 20 anys i ser nadiu digital no et fa alfabet digital. A la Barcelona del Mobile World Congress també hi ha exclusió digital.

Què més s'ha fet des de l'Ajuntament en matèria de tecnologies?

Hem impulsat accions per protegir aquells impactes que pot tenir la digitalització per a la ciutadania. El dret a la privacitat, la lluita contra l'assetjament digital, la discriminació que pot suposar l'ús indegut dels algorismes o el *big data*.

Ara que parla d'algorismes, big data i intel·ligència artificial, com explicaria a la ciutadania aquests conceptes que sovint estan envoltats de mites?

Potser hi ha massa expectatives. Ens pensem que els algorismes, combinats amb la intel·ligència artificial, ▶

“Tenir 20 anys i ser nadiu digital no et fa alfabet digital”

◀ solucionaran tots els problemes de la humanitat. El *big data* és una manera d'organitzar la informació. En la societat on tot està digitalitzat generem multitud de dades que l'expliquen. Les dades ens ajuden a entendre la realitat. Com més fiables són, més fiable és la definició de la realitat. A partir de la combinació de dades podem generar coneixement per aplicar polítiques públiques. Podem entendre tendències i anticipar-nos al futur. Els algoritmes, tot i que estan de moda, són una tecnologia que té més de 50 anys. Dit això, podem dir que són una tecnologia que s'alimenta de dades per crear informació. Aquí és on hi ha el perill. Si les dades són esbiaixades, la decisió serà esbiaixada. L'exemple més conegut és el de l'algoritme d'Amazon, que quan feia processos de selecció de personal només escollia homes. En el disseny de l'algoritme li van donar uns currículums i li van dir que els millors eren uns. Què passava? Doncs que fins al moment es contractaven més homes que dones i l'algoritme feia el mateix.

Ara, l'Ajuntament, amb vuit ciutats europees més, ha creat un repositori d'algoritmes. Aquest repositori servirà per evitar que els algoritmes siguin esbiaixats?
Aquesta és una de les parts. Nosaltres tenim, per una banda, l'Estratègia d'Intel·ligència artificial, que vam publicar fa un any i mig. L'administració pública no pot ser aliena a aquesta revolució que ve de la mà de les dades i la intel·ligència artificial, i les hem d'utilitzar per proveir de millors serveis públics la ciutadania. Igual que Netflix, que ens envia unes recomanacions sobre les sèries i pel·lícules que potser ens agradaran perquè sap tot allò que hem vist... L'administració haurà de ser capaç de fer coses semblants. Com que sabem que l'any passat vas demanar una ajuda d'activitats extraescolars i aquest una de menjador escolar, t'hauria de dir que ara han tret una ajuda per activitats de lleure, per exemple. Donar d'una manera proactiva la informació sobre les ajudes. Això es fa amb algoritmes i amb les dades. Per fer-ho, la ciutadania ens ha de donar accés a les seves dades i ha d'entendre que nosaltres les utilitzarem per oferir serveis públics. No és per saber res sobre la seva vida privada. Cal pensar que un 30% de les ajudes de la Unió Europea es perden perquè la ciutadania potencialment beneficiària no sap que existeixen.

Comenta que cal tenir les dades per beneficiar la ciutadania, però què passaria si a Barcelona

governés l'extrema dreta i tingués accés a aquestes dades?

La normativa europea i estatal és molt garantista amb el ciutadà. Si no hi ha un consentiment exprés de la ciutadania, no podem fer servir les seves dades. Per això cal treballar en pro de la transparència, perquè la ciutadania entengui que l'administració preserva els drets.

Està dient que les dades són 100% anònimes?

No hi poso la mà al foc al 100%, perquè allò absolut mai existeix. Però crec que sí. A la comissió de govern passen milers i milers de dades i són anònimes. El conjunt de les institucions europees i l'Ajuntament preserven les dades de manera molt rigorosa. És tan així

“Hem de ser crítics: no podem ser tecnoefòrics ni tecnofòbics”

que, com deia abans, tenim molts problemes per accedir a certes dades i les hem d'anar a buscar una per una.

Perdoni que hi insisteixi. Les dades dels ciutadans estan, per tant, ben protegides?

Des de l'Ajuntament estem posant controls de garantia davant les tecnologies emergents, precisament per no passar del *big data* al *big brother*. Intentem anar cap a allò que s'anomena *good data*. Per això l'Estratègia d'Intel·ligència artificial incorpora la creació del registre d'algoritmes sobre el qual abans em preguntava. Es farà una auditoria prèvia dels algoritmes per saber quin impacte tenen per a la ciutadania. Per exemple, en el cas de les ajudes socials, poden suposar un risc alt per a la ciutadania i una discriminació d'alguns col·lectius. Per això, tindrem un informe extern sobre els algoritmes per detectar qualsevol discriminació i combatre-la. A més, tindrem un mecanisme per saber quin és l'impacte d'un algoritme sobre la ciutadania perquè aquesta pugui saber com s'atorguen ajudes o drets.

Es podran monitorar algoritmes d'empreses privades com Glovo?

No. Faig referència als algoritmes mitjançant els quals l'Ajuntament proveeix serveis públics. Parlem més d'algoritmes com el que es va

utilitzar per decidir com s'atorguen les parades de Sant Jordi. En aquest cas es va utilitzar el programa DRAC, que agafava totes les peticions dels paradistes, tenia el mapa dels espais de l'Eixample i en funció d'això les distribuïa. Els algoritmes són tecnologies tan avançades que nosaltres no tenim el coneixement per produir-los i, per això, comprem tecnologies. Aquí hi ha el moll de l'os: difícilment podrem transparentar el codi, perquè està subjecte a la protecció intel·lectual. Per això, amb el registre, hem de garantir l'explicabilitat de l'algoritme.

Canviant de tema. Les grans companyies com Google, Facebook, Amazon, Apple o Microsoft tenen molt de pes a l'administració. Això és positiu o negatiu?

No m'atreveria a dir que és bo ni dolent. Tot depèn de la feina que aquestes empreses facin. Si tenim les garanties i mecanismes de control, no té per què ser dolent, sinó que pot ser beneficiós. Nosaltres no tenim recursos ni capacitat humana de produir tota aquesta tecnologia, perquè la tecnologia avança a una velocitat tan ràpida que és impossible tenir tots els tecnòlegs a dins de l'administració. La realitat és que són les empreses qui produeix aquesta tecnologia i nosaltres, a través de la compra pública i els concursos oberts, escollim la millor opció al millor preu.

Em refereixo més aviat a situacions com la que va denunciar la plataforma d'activistes pels drets digitals Xnet, en què es queixava de la presència massiva de Google a les escoles...

Sí, sí. Des de l'Ajuntament hem subvencionat el seu projecte. Què vull dir? Que hem d'analitzar cas per cas i sempre prendre decisions des del criteri d'allò públic. La solució d'Xnet ens agrada i la posem en valor perquè creiem que les dades han de ser dels alumnes i de la comunitat educativa.

Per acabar. Hem parlat molt de la responsabilitat que ha de tenir l'administració, però quina creu que és la responsabilitat que ha de tenir el ciutadà de cara a les seves dades?

Se'm fa difícil respondre-ho, perquè no vull ser condescendent ni paternalista. No vull donar lliçons. Nosaltres volem que tothom sigui conscient que, malgrat els beneficis de la tecnologia, també hi ha pegues. Que la gent sàpiga que, encara que tothom fa servir Gmail o Google, hi ha alternatives. Hem de ser crítics: no podem ser tecnoefòrics ni tecnofòbics. ■

Per a les dones atrapades en el **tràfic de persones**,
la diferència entre la llibertat i l'esclavitud
està en el teu suport.

Ajuda'ns a salvar les seves vides.

DONA ARA

AMB EL TEU SUPORT PODEM
RESCATAR A NOIES ATRAPADES
EN EL TRÀFIC DE PERSONES
I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

#rompeconlatrata

**SONRISAS
DE BOMBAY**
TRANSFORMANDO FUTUROS

sonrisasdebombay.org

El districte de les historietes

» Moltes editorials de còmic que triomfaven durant el segle XX a casa nostra es van establir a l'Eixample
 » La Casa Elizalde recupera aquesta part de la història local amb un cicle que durarà tot el febrer

CULTURA ▶ Fins a la irrupció de la televisió, un dels productes d'entreteniment per excel·lència eren les historietes, els còmics. Al llarg del segle XX, i especialment entre les dècades dels trenta i els setanta, aquest sector va viure el seu moment d'or. I l'Eixample en va ser testimoni de primera mà: moltes de les editorials barcelonines que lideraven les vendes de revistes d'historietes van establir la seva seu al districte. És per això que el centre cívic de la Dreta de l'Eixample, la Casa Elizalde, ha volgut recuperar aquesta part de la memòria local amb el cicle *L'Eixample, districte d'editorials de revistes d'historieta*.

La iniciativa, que s'està desplegant aquest mes de febrer, compta amb una exposició sobre l'editorial Cavall Fort, dues taules rodones, una activitat familiar i un taller. Aquest dimarts va tenir lloc la taula rodona *Grans editorials de còmic de l'Eixample*, en la qual tres experts van repassar la història

d'empreses com Hispano Americana de Ediciones, Ibero Mundial de Ediciones o Ediciones B. Totes elles van editar des del districte nombroses historietes que formen part de l'imaginari col·lectiu.

La seva voluntat a l'hora de triar ubicació era, per descomptat, "ser al centre de Barcelona", tal com diu el guionista i expert en còmic Pepe Gálvez, que va participar en la taula rodona d'ahir. "L'Eixample és un lloc privilegiat. També és on hi havia molts dels autors, algunes impremtes... Era tot més fàcil des d'aquí", assegura un altre ponent de la taula rodona, l'escriptor i investigador del còmic Antoni Guiral, que també és veí del districte i, de fet, va néixer ben a prop de la redacció de TBO.

L'ÈXIT DE LES HISTORIETES

"En el temps de la dictadura, les historietes eren tan populars com una sèrie actual. Era habitual que les famílies i els amics comentessin les noves entregues", recorda

Una imatge del projecte 'Finestres de la memòria' que mostra un quiosc de l'Eixample al segle XX. Foto: Casa Elizalde

Gálvez. Tant ell com Guiral coincideixen a dir que, en els primers anys del règim de Franco, la censura va parar menys atenció a aquest gènere perquè el considerava cosa de nens. Això va permetre que sovint hi apareguessin "elements crítics que reflectien una realitat que no es volia admetre", apunta Gálvez.

A partir del 1955, però, "l'estament franquista es va adonar de la importància d'aquestes obres i

va posar-hi més límits", explica Guiral, per afegir que "el 1967 la censura es va tornar encara més dura". Arran d'aquest canvi de criteri, algunes editorials van començar a publicar el que s'anomenava "novel·la gràfica per a adults" per esquivar la censura de les publicacions infantils i juvenils.

Guiral i Gálvez defensen, precisament, que les historietes tant poden ser per a adults com per a infants i joves, però lamenten que

a casa nostra "falta molta cultura del còmic i de la historieta". A més, assenyalen que, amb l'aparició de la tele, el sector va deixar de ser "de masses" i que no ha recuperat mai aquell gran públic.

Tot i això, hi ha "moltes editorials petites i mitjanes" que mantenen viva la historieta a nivell nacional. Ho afirma Guiral, que celebra que es parli d'aquest tema com a expert, però també com el "nen de l'Eixample" que va ser.

**Dimecres 15 de febrer
a les 18:00 h**

Organitza:

Conversa amb
**Ernest
Maragall**

Candidat d'ERC
a l'alcaldia de Barcelona

**La ciutat
metropolitana:
progrés i futur**

Hi haurà torn obert de preguntes

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Myrurgia, l'aroma del Poblet

» L'Ateneu El Poblet recupera la memòria de la fàbrica de perfums Myrurgia, a Mallorca amb Nàpols
 » L'historiador i periodista Rafa Burgos en parlarà en una conferència a l'ateneu dimecres vinent

Anna Utiel

LA SAGRADA FAMÍLIA

Durant el segle passat, moltes dones presumien de fer olor de La Maja o de Maderas de Oriente. Eren els perfums estrella de Myrurgia, l'empresa que va fundar l'any 1916 l'artista noucentista Esteve Monegal, després d'heretar el negoci familiar Drogues SAM (Societat Anònima Monegal) i donar-li un impuls decisiu. Gràcies a la creativitat del fundador, la marca no només va ser popular per les seves aromes i els seus cosmètics, sinó que va destacar pel disseny dels seus productes i per la seva publicitat. A més, la rellevància de Monegal més enllà de les nostres fronteres va permetre que artistes de la talla de René Magritte hi col·laboressin. Un èxit mundial amb seu a l'antic barri del Poblet.

La fàbrica Myrurgia es va

instal·lar a la cruïlla entre els carrers de Mallorca i Nàpols, a un edifici obra de l'arquitecte Antoni Puig i Gairalt que és tota una mostra d'art déco. Tot i que l'immoble continua lluint les lletres de Myrurgia damunt de la porta d'entrada, la vida del seu interior ja no és la que era. Actualment, acull les oficines d'una cadena hotelera, un hotel de la mateixa empresa i un gimnàs.

Ja no és, doncs, un "taller o fàbrica d'essències", la traducció del grec de *Myrurgia*. Ho explica l'historiador i periodista Rafa Burgos, que oferirà una conferència sobre la fàbrica el dia 22 a l'Ateneu El Poblet. L'activitat ha estat organitzada per la Comissió de Memòria Històrica del Poblet, que vol recuperar el passat del barri.

L'ARRELAMENT AL BARRI

Montserrat Manobens, nascuda el 1919, va entrar a treballar a la Myrurgia quan tenia 15 anys,

L'interior de la Myrurgia en ple funcionament i la seva façana actualment. Fotos: Carlos Pérez de Rozas i Línia Eixample

com moltes altres noies del Poblet. La seva filla, Montserrat Bru, assegura que "la mare tenia molt bons records" del seu pas per la fàbrica. "A casa hi havia sempre perfums i sabons de la marca", explica Bru, a qui la seva mare, que va morir el 2017, li havia parlat molt de la Myrurgia. Manobens i les seves companyes etiquetaven les ampolles de perfum i arrugaven el característic paper negre que embolicava els

sabons de la línia de La Maja, entre altres tasques manuals.

Bru és capaç de dir fins i tot els noms i cognoms de les amigues que va fer la seva mare a la feina, com Mercè Roma o Marta Solanes. El seu exemple reflecteix com la fàbrica Myrurgia forma part de la memòria col·lectiva del barri. "La gent gran la recorda molt, sobretot pel greu incendi que va patir el 1964", detalla Burgos. Afortunadament, puntualitza, el

foc no va deixar víctimes, només va "perfumar tot el barri".

CERCLES QUE ES TANQUEN

Després de sentir tota la vida anècdotes de la seva mare a la fàbrica Myrurgia, Montserrat Bru, que s'ha dedicat al disseny gràfic i a la publicitat, va esdevenir la directora d'art de l'agència Tiempo BBDO. Així, ella mateixa es va encarregar de fer l'anunci de La Maja i va tancar un cercle.

20 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès

línia
 liniaxarxa.cat

Vols anunciar-te?
 686 429 517
 publicitat@comunicacio21.com

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

La Guàrdia Urbana va aturar dilluns un cotxe al Fort Pienc per una infracció de trànsit. L'actitud dels passatgers va alertar els agents, que van registrar el vehicle i hi van trobar "dotze bossetes presumptament preparades per a la seva distribució amb cocaïna i altres estupefaents".

Multa per voler contractar una dona

» Javier Marcos, gerent d'una botiga del barri, ha rebut una multa de 7.500 euros per discriminació
 » El motiu: voler contractar una dona de més de 40 anys com a dependenta del local d'Ausiàs Marc

Anna Utiel
EL FORT PIENC

El passat mes de juliol, Javier Marcos, gerent d'una petita empresa del Fort Pienc que només té cinc treballadors, estava preocupat perquè l'única dona de la plantilla es jubilava. Davant d'això, va publicar un anunci de feina on deia que buscava "dones de més de 40 anys" per fer de dependenta. A finals de setembre, li va arribar una citació d'Inspecció de Treball. Segons aquest òrgan, l'anunci de Marcos era un cas de "discriminació per raó de sexe i edat". La resolució de l'expedient sancionador, que va arribar al gener, va caure com un gerro d'aigua freda per al comerciant: li havien interposat una multa de 7.501 euros.

"És una barbaritat", diu el propietari de Montajes y Diseños Marcos, que es dedica a la venda de cortines, tendals i persianes.

Considera que la sanció és del tot "injusta" i lamenta les acusacions de discriminació. "Volia tenir almenys una dona en plantilla i preferia que fos de més de 40 anys perquè tingués un perfil similar al de l'anterior dependenta", es justifica. A més, recorda que l'entorn de la botiga –situada al 127 d'Ausiàs Marc– té una població més aviat envellida i que, per tant, bona part de la seva clientela és gent gran. "És més senzill que una persona d'edat avançada s'entengui amb aquests clients", defensa.

Va pensar que la seva decisió era positiva. "Trobar feina quan tens certa edat no és fàcil. Jo tinc 59 anys i els amics que es queden a l'atur ara ho passen malament", assegura. És per això que pensava que rebria una "allau" de candidatures, i no pas una multa. "La Generalitat pot dir obertament que busca bombers i mosses d'esquadra i jo no puc prioritzar contractar una dona?", es pregunta.

En rebre la resolució d'Ins-

Javier Marcos, a la botiga que regenta al barri del Fort Pienc. Foto: Línia Eixample

pecció de Treball, Marcos va entendre que no hi havia més remei que pagar. Va demanar si podia fer-ho a terminis. Li van dir que, si dividia el pagament, no es podria acollir a la reducció del 40% a la qual tenia dret si pagava en els deu primers dies després de rebre la notificació. Va preferir, és clar, pagar 4.500 euros en comptes de 7.500. També li van dir que la carta trigaria tres mesos a arribar-li i va pensar que podria estalviar. La

seva sorpresa va ser quan la va rebre l'endemà mateix. "És impressionant. Tinc deu dies per pagar 4.500 euros de cop", lamenta.

La situació de l'empresa ha canviat força en els últims mesos. Ara hi ha dues dones treballant-hi, una al matí i una altra a la tarda, aquesta última de més de 40 anys. La Xènia fa només un mes i mig que s'hi ha incorporat i abans havia estat mesos buscant feina.

"He vist discriminació real. Hi havia ofertes de feina, com ara de magatzems, en què explícitament deien que els homes tenien preferència", denuncia. "Jo m'hi presentava igualment perquè he treballat en magatzems i sé que tot-hom ho pot fer", s'afanya a aclarir. Precisament per això, li sap greu la multa a Montajes y Diseños Marcos. "Entenc que volguessin contractar una dona més gran. Ho tenen més complicat", reconeix.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
Innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

El conjunt de Tati Torres rebrà el pròxim dissabte 18 de febrer el CN Caldes, en partit corresponent a la 17a jornada del grup 2 de Segona Divisió. El CFS Eixample hi arribarà després de vencer per 4-5 el CFS Castellón el passat dia 12.

La intuïció de Laia Conesa

» L'exjugadora dels Jesuïtes Casp-Sagrat Cor de Jesús competirà i estudiarà a Kansas (Estats Units)
 » "Abans de prendre decisions demano consell i després em guio per una espècie d'intuïció", confessa

Toni Delgado
EIXAMPLE

"Abans de prendre decisions demano consell a persones de la meua confiança. Després, quan arriba el moment, em guio per una espècie d'intuïció que em diu 'Laia, aquest és el camí!'", confessa Laia Conesa (Barcelona, 2005), base-escorta del Segle XXI, que també es va formar al CEJ l'Hospitalet i al Bàsquet Femení Sant Adrià.

A la nit de Nadal de 2021, mentre sopava amb la família i amb la seva tranquil·litat habitual, l'alellenca va compartir amb els seus que sí, finalment, anava a estudiar i a jugar als Estats Units, ho faria a la Universitat de Kansas.

Aquest últim Nadal, Conesa va visitar les instal·lacions, "impressionants", va signar el contracte i, sobretot, va comprovar que havia pres la decisió correcta: "Són persones encantadores. Les companyes i els entrenadors i entrenadores em van fer sentir com a casa. L'ex-

periència em servirà també per millorar l'anglès. Ho entenc tot, però a vegades em costa mantenir una conversa".

El pròxim juliol començarà una nova aventura a Kansas, on compaginarà la competició amb els estudis d'International Business [Empresa Internacional], l'equivalent a Administració i Direcció d'Empreses (ADE).

L'EQUIPATGE

Segur que al seu equipatge no faltaran novel·les de misteri, que l'atrapen, i algun llibre que la motivi, com els d'Albert Espinosa, una recomanació de la seva amiga Marina Aviñoa, jugadora del Club Joventut Badalona. La lectura, la música o fer un petit passeig l'ajuden a gaudir dels seus moments propis i desconnectar de la residència Blume, on les hores passen "molt més de pressa que fora", entre els estudis i els entrenaments de matí i tarda. "Aquí convius amb molta gent i és difícil tenir estones per a tu sola", confessa.

L'alellenca sempre ha sabut trobar i cuidar el seu espai per-

Laia Conesa, base-escorta del Segle XXI. Foto: Toni Delgado

sonal. El pare, David Conesa, la recorda de petita entretinguda pintant i dibuixant durant els dinars familiars. "No tinc gaire presents aquells moments, però sí que sé que soc la menys moguda dels germans", reconeix Conesa, la germana gran (18 anys). En Marc en té 14 i la Berta, 10.

Es retrata com una persona "força vergonyosa i prudent" que necessita conèixer i establir vincles per agafar confiança i sentir-se còmoda. Gran part del seu primer any al Segle XXI no va parlar gaire, però no deixava d'observar i d'aprendre de tothom. Sempre ha estat inquieta i una esponja.

Conesa és una jugadora d'equip segura i líder en atac i en de-

fensa que sap adaptar-se a les necessitats del grup i de qui la dirigeixi. "Assumeixo el rol que em demanin sent jo mateixa en tots els aspectes. M'exigeixo força i tinc una competitivitat sana amb mi mateixa. Això, però, a vegades em pot jugar males passades", reconeix. El curs passat va ser "força dur" per a l'alellenca. "M'he tret aquelles pors i m'he aconseguit trobar. Estic en un bon moment", afegeix.

Va començar a jugar a bàsquet als Jesuïtes Casp-Sagrat Cor de Jesús, on l'entrenador Xavier Lluís Fuentes va veure que la petita tenia un do per a l'esport de la cistella, i va recomanar als Conesa-Calvet que la Laia anés a

provar a altres clubs. Només ho va fer al CEJ l'Hospitalet, on es va quedar finalment i es va sentir "molt còmoda amb l'equip i les dues entrenadores, Eva Nieto i Judith Guadalajara". La gran culpable perquè la temporada següent fitxés pel Bàsquet Femení Sant Adrià va ser la tècnica Lara Suanzes [ara a la Penya], que, segons explica David Conesa, "va fer tot el possible perquè hi anéssim".

L'entrevistada recorda els seus quatre anys al conjunt adrianenc [mini B, mini A i infantil A] com una etapa "molt feliç de creixement i amb molts títols [campionats de Catalunya i d'Espanya o dues minicopes de la Reina]" en què va aprendre a "competir en equip" i "gaudir del bàsquet".

De petita fruïa molt jugant a tennis al CE Laietà, entrenant-se dues hores els divendres i competint els dissabtes. "Ma mare, la Ivette Calvet, també va practicar aquest esport, que em va servir per millorar la meua coordinació amb els peus. Hi tenia certa traça, però vaig triar el bàsquet segurament perquè és un joc d'equip", tanca Conesa.

3a Catalana de futbol				2a de futbol				Classificacions				Lliga EBA			Copa Catalunya de bàsquet		
Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC		
1. FC l'Esquerra	48	43	17	1. Penya Esplugues	40	86	20	1. CB Santfeliuenc	16	1467	1185	1. CB Roser	15	950	769		
2. CF La Romànica	46	56	31	2. AE Les Corts-UBAE	38	58	22	2. Barça B	12	1306	1064	2. AB Premià	12	913	789		
3. CF Sant Adrià	41	46	17	3. CFS Eixample	35	65	30	3. CB Roser	10	1162	1131	3. Manresa CBF	12	951	812		
4. FC Can Buxeres	38	40	25	4. Rubí FS	31	61	33	4. CB Valls	10	1242	1164	4. Draft Gramenet	11	1041	903		
5. CF Ripollet	31	47	34	5. CN Caldes	30	62	29	5. CB Tarragona	10	1244	1175	5. CEEB Tordera-Uni G.	9	907	874		
6. UD Montsant	31	40	36	6. FS Ripollet	27	70	39	6. FC Martinenc B.	9	1260	1192	6. CB Samà Vilanova	8	922	947		
Tot l'esport, a liniaeixample.cat				7. InterSala Zaragoza	26	53	45	7. CB Navàs	9	1196	1176	7. TGN Bàsquet	8	827	807		
				8. CFS Castellón	25	44	29	8. CB Granollers	9	1229	1249	8. Joventut Les Corts	7	916	938		

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials
líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
2 Expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Pg. Sant Joan, 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416
- **Espal Línia**
Girona, 52

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Anglada Camarasa

El Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) defensa que Hermen Anglada Camarasa (Barcelona, 1871-Port de Pollença, 1959) va ser "l'artista català amb més projecció internacional entre Marià Fortuny i Joan Miró". És per això que el museu ha creat l'exposició *Anglada Camarasa. L'arxiu premeditat*, després que la seva família hi hagi donat el seu arxiu personal coincidint amb el 150è aniversari del seu naixement. Segons l'organització, la mostra (que es podrà visitar fins al 7 de maig) permet que el públic conegui el procés creatiu i la rellevància d'Anglada Camarasa.

Famosos

Dua Lipa (Londres, 1995) és una enamorada de Barcelona i de Catalunya i, especialment, de la nostra gastronomia. Ja ens ho va fer saber a principis de l'estiu passat, coincidint amb els dos concerts que va oferir a la capital catalana, i ens ho ha confirmat ara. "He passat uns dies a Barcelona i Catalunya, anant als meus restaurants preferits, fent nous amics i coneixent alguns dels meus productors de vi natural preferits. Un veritable plaer poder conèixer les persones meravelloses i el procés que hi ha darrere del vi que m'encanta gaudir i compartir amb la gent". Aquesta és la piulada que la cantant va fer el passat 8 de febrer a Twitter, acompanyada de quatre imatges que acreditaven la seva visita gastronòmica. A més, l'artista britànica d'origen kosovar també va aprendre a beure amb porró a casa nostra. *Una di noi*.

La fitxa

QUI ÉS?

D U A L I P A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una cantant d'èxit mundial
És una de les artistes més escoltades actualment

QUÈ HA FET?

Gaudir de la gastronomia catalana
Ha presumit de visitar casa nostra per menjar i beure

A LES XARXES...

Catalana d'adopció
Els usuaris catalans ja se l'estimen com si fos una més

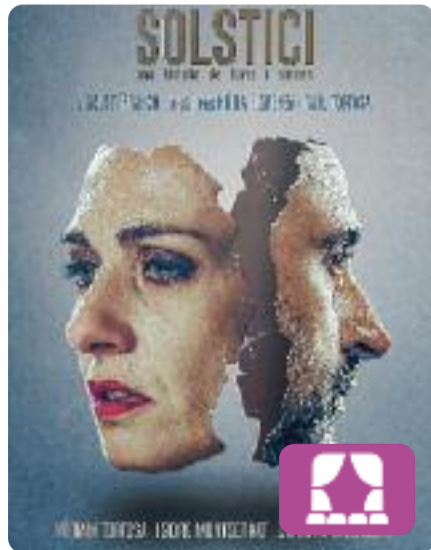
Llibres

Solastàlgia
Ada Castells

La Sara és una Quixot empàtxada de lectures apocalíptiques i, arran d'unes inundacions extremes a Barcelona, decideix fugir cap a l'Empordà. A l'expedició l'acompanyen un marit que exporta pollastres al Brasil, una filla adolescent que vol un gos i una tieta excèntrica que no hi toca gaire. L'objectiu és refundar l'edat mitjana amb tecnologia del segle XXI.

Teatre

Solstici
Agustí Franch

L'Anna és prostituta i pateix anorèxia des d'adolescent. L'arribada d'un client que no vol sexe amb ella despertarà el monstre que la turmenta. El Ginés treballa maquillant cadàvers. La seva relació amb la mort va començar des de ben petit, igual que el seu contacte amb la depressió. Tots dos lluiten contra la soledat.
Al Teatre Gaudí de Barcelona.

Música

Confit
Boom Boom Fighters & Cookah P

Confit (Propaganda pel fet) és el segon disc de Boom Boom Fighters & Cookah P, un projecte nascut el 2021 a cavall entre Girona i Mataró. Els tres artistes que l'integren –Oriol Pujades "Cookah P", Joan Fité i Tomàs Sánchez– ofereixen una proposta innovadora per al panorama musical català, que combina el reggae dels vuitanta amb el dancehall dels noranta.

Pelis i sèries

La niña de la comunión
Víctor García

Ens trobem a finals dels vuitanta, en un poble indeterminat. La Sara acaba d'arribar al municipi i no troba el seu lloc. La seva millor amiga és la Rebe, molt més extravertida. Una nit van a una discoteca, es droguen i, tornant cap a casa, troben una nina vestida de comunión. Així comença el malson. *La niña de la comunión* és una pel·lícula del barceloní Víctor García.

ESTILS DE VIDA

Plantar arbres millora la salut

Foto: Freepik

i URBANISME

Un estudi liderat per l'Institut de Salut Global de Barcelona revela que més del 4% de les morts que es produeixen en ciutats europees durant els mesos d'estiu són conseqüència de les illes de calor urbanes, és a dir, de la diferència de temperatura que es produeix a causa de la combinació de poca vegetació, densitat de població alta i superfícies com l'asfalt. L'estudi, publicat a *The Lancet*, també analitza l'efecte dels arbres sobre la temperatura. La conclusió és que un terç de les morts vinculades a les illes de calor podrien evitar-se si aconseguim ampliar fins a un 30% la cobertura arbòria en ciutats com Barcelona, Madrid, València o Bilbao.

De la mateixa manera que els arbres poden contribuir a reduir la mortalitat, també ajuden a créixer. Un altre estudi, també d'ISGlobal i publicat a la revista *Environment International*, revela que l'exposició materna a entorns naturals afavoreix un creixement fetal saludable. En concret, la proximitat a espais verds s'associa a un pes superior en néixer i en menors probabilitats de tenir un nadó petit per a l'edat gestacional. Aquesta és una altra bona raó per plantar arbres a la ciutat.

Les claus

ILLES DE CALOR

La combinació de poca vegetació, molta població i asfalt provoca la creació d'illes de calor urbanes

ARBRES

Augmentar un 30% l'arbrat a les ciutats reduiria un terç de les morts a conseqüència de les altes temperatures

EXPOSICIÓ

L'exposició continuada a la calor està associada amb mortalitat prematura i malalties cardiovasculars

NADONS

Les mares que viuen en entorns més verds tenen més probabilitats de tenir nadons amb més pes

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

EL TEU MOMENT, EL TEU CLUB

PISCINA INTERIOR · ACTIVITATS DIRIGIDES · ZONA ENTRENAMENT HIIT
ENTRENAMENT PERSONAL · PILATES REFORMER · FISIOTERÀPIA

MATRÍCULA 0€

Bruc, 122 Barcelona · T 93 208 22 00 · info.bruc@accura.es

www.clubsaccura.es

*Consulta condicions a recepció.